

CENTRALNE BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH

WYSTAWA

ZBIOROWA

EUGENIUSZA GEPPERTA

LUTY — 1953

PRACOWNIE SZTUK PLASTYCZNYCH W ŁODZI, PIOTRKOWSKA 102

EUGENIUSZ GEPPERT

urodził się dnia 4 września 1890 r. we Lwowie. Studiuje początkowo na Uniwersytecie Jagiellońskim do 1912 r. po czym od r. 1912 do 1920 z czteroletnią przerwą pierwszej wojny światowej – uczęszcza do krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, gdzie nabywa pierwsze podstawy wiedzy malarskiej w pracowni prof. Jacka Malczewskiego, a częściowo u prof. Stanisława Dębickiego. Lata pierwszej wojny spędza w Orenburgu.

W roku 1923 zostaje członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków w Krakowie, a już w 1924 roku jest wiceprezesem Związku. Lata 1925–1927 włącznie spędza na studiach w Paryżu, częściowo jako stypendysta Ministerstwa Oświaty. Po powrocie do kraju przebywa parę lat w Warszawie, a od 1931 r. już stale w Krakowie i tu bierze czynny udział w życiu związkowym, jako sekretarz i wiceprezes zarządu, oraz organizator życia związkowego na terenie całej Polski; jest także członkiem redakcji „Głosu Plastyków” i delegatem do Zarządu Międzynarodowego Związku Artystów Plastyków. Należy do grupy „Zwornik”, z którą to grupą bierze udział w wystawach krajowych i zagranicznych. Drugą wojnę światową spędza w Krakowie, w roku 1939 zostaje aresztowany przez hitlerowców, a po zwolnieniu z więzienia współpracuje w życiu samopomocowym Związku.

W 1945 r. jest delegowany na Dolny Śląsk, już z ramienia odrodzonego Związku Polskich Artystów Plastyków, w którego reorganizacji bierze czynny udział i zakłada placówkę związkową – Okręg Wrocławski, którego jest prezesem w latach 1946 do 1948 r. W roku 1946 dekretem Ministra Kultury i Sztuki zostaje powołany do organizowania Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych we Wrocławiu, jest jej pierwszym dyrektorem i rektorem, a obecnie profesorem malarstwa na wydziale ceramiki i szkła.

Eugeniusz Geppert zaczyna wystawiać po raz pierwszy w roku 1916 na polskiej wystawie w Moskwie, urządza szereg wystaw indywidualnych w Paryżu, Warszawie, Krakowie, Wrocławiu oraz wystawia na salonach ogólnopolskich i zagranicznych. Zdobywa szereg odznaczeń, medale: srebrny (Zachęta 1930 r.) brązowy (P.K.W. 1929 r.) pierwsze miejsce w konkursie na Salę Kawalerii na Wawelu – ponadto nagrody na salonach ogólnopolskich (1938 – 1939 r.) Ostatnio w 1947 r. otrzymał Wojewódzką Nagrodę Plastyczną we Wrocławiu. Prace jego niejednokrotnie zakupywane do zbiorów państwowych i komunalnych.

Obecna wystawa zbiega się z 35-leciem samoistnej pracy twórczej.

MUZEUM
AKADEMII SZTUK PIĘKNYCH
we Wrocławiu, ul. Traugutta 19/21
50-156 Wrocław, tel. 34-384-51

S P I S P R A C

1.	Autoportret	olej
2.	Przed wyścigami	"
3.	Chłopak z końmi	"
4.	Most Uniwersytecki we Wrocławiu	"
5.	Portret żony w czarnym zakcie	"
6.	Wiosna nad Odrą	"
7.	Drewniane koniki I.	"
8.	Drewniane koniki II.	"
9.	Dżokej	"
10.	Zabawa ludowa	"
11.	Ulica paryska	"
12.	Pejzaż z barkami	"
13.	Martwa natura	"
14.	Wyścigi	"
15.	General Bem	"
16.	Portret żony w zielonej bluzce	"
17.	Jazda napoleońska	"
18.	Cyrk	"
19.	Ustka	"
20.	Martwa natura	gips
21.	Martwa natura	akw.
22.	Mierosławski	"
23.	Pejzaż wrocławski I.	gwasz
24.	Pejzaż wrocławski II.	"